

ŠRD Kosec, Škofljica

Poročilo s 1. pohodniškega izleta 2009 – Iški vintgar

Kam:

- Krožna planinska pot: dom v Iškem vintgarju – Vrbica – Krvava Peč – planota Mokrcia – dom v Iškem vintgarju. Višinska razlika: 525 m

Kdaj: v nedeljo, 24. 05. 2009; odhod ob 8.30 h , prihod ob 17.00 h

Udeleženci: Boštjan Briški, Sarah Briški, Mirijam Černe, Petra Draškovič, Primož, Sandi Lavrič, Kristina Lepen, Janja Prelovšek, Mitja Prelovšek

Potek poti:

- Z avtom do izhodišča poti: Škofljica – Ig – dom v Iškem vintgarju
- Pohodniška pot: dom v Iškem vintgarju (375 m) – Vrbica (420 m) – Krvava Peč (726 m) – planota Mokrcia (900 m) – dom v Iškem vintgarju (375 m)
- Z avtom proti domu: dom v Iškem vintgarju – Ig – Škofljica

Časovni potek:

- 9:00 start s parkirišča pri domu v Iškem vintgarju
- 10:00 kratek postanek pri votlem kamnu in v Vrbici ob sotočju Iške in Zale
- 13:00 polurni postanek pri Krvavi Peči
- 17:00 zaključek poti na parkirišču pri domu v Iškem vintgarju

Skupaj: 8h

Opis poti:

Iški vintgar spada med najbolj priljubljene izletniške točke v bližini Ljubljane, vendar se le redki podajo po soteski navzgor. Tudi večina pohodnikov, ki smo se to nedeljo zbrali na parkirišču pri domu v Iškem vintgarju, poti še nismo prehodili. Čeprav smo na začetku mislili, da bo to lahкотen nedeljski sprehod, smo hitro ugotovili, da vintgar zahteva kar nekaj kondicije in da je zaradi dolžine pot srednje zahtevna. Predvidevali smo približno 6 ur hoje, potrebovali pa smo jih kar 8.

Začetek poti do Vrbice je bil prijeten, nenaporen in zaradi zgodnejših ur tudi manj soparen. Na poti smo si ogledali votli kamen, prvi krajši postanek pa smo naredili v Vrbici ob sotočju Iške in Zale. Pot se je začela nato malo bolj strmo vzpenjati proti Krvavi Peči. Med hojo smo občudovali izjemno lepo ohranjeno naravno okolje, slikovite stene, strma prepadna pobočja s prepletom alpske in dinarske vegetacije in poslušali žuborenje vode Iške. Kmalu smo ugotovili, da je območje »bogato« tudi s klopi.

Ob prihodu na Krvavo Peč smo si privoščili krajši postanek z malico iz popotne torbe. Zaradi neobljudenosti je bila lastna malica in pijača obvezna. Pot smo nadaljevali po kolovozni poti po planoti Mokrcia, mimo Tolste peči in Smrekovca. Ob Ivanjem vrhu se je začelo kraško brezpotje, za katerega smo mislili, da bo dolgo le 500m. Markirane poti

še kar nekaj časa nismo našli, zato smo se odločili, da se začnemo počasi spuščati po brezpotju. Pot je bila na nekaterih delih dokaj strma, predvsem pa zaradi listja malo bolj drseča. Pohodne palice so kar prav prišle. Uhojeno pot smo čez čas spet našli in se že nekoliko utrujeni spustili do Iške. Za zaključek še prebroditev Iške in po 8 urah smo bili spet na parkirišču pri domu v Iškem vintgarju. Za nekatere bolj, za druge manj naporen pohod je bil za nami, zagotovo pa smo vsi preživeli zanimiv dan.

Vreme: Sončno in soparno

Prevoz: lasten

Fotografije: Boštjan Briški